

ÎNCHEIERE

12 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Munteanu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Munteanu împotriva Uniunii avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției cu privire la contestarea în parte a actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 24 decembrie 2014, Ion Munteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 20 din 03 noiembrie 2014 a fost admis la examenul de calificare în profesia de avocat „sesiunea de toamnă 2014”.

Sușține că, prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 22 din 17 noiembrie 2014 nu a fost admis la a II etapă (proba orală) a examenului de calificare în profesia de avocat, care urma să se desfășoare în perioada 25-28 noiembrie 2014.

Afirmă că, la data de 20 noiembrie 2014, a depus o contestație asupra hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 22 din 17 noiembrie 2014, însă prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 23 din 24 noiembrie 2014 aceasta a fost respinsă.

Consideră că, hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 22 din 17 noiembrie 2014 privind neadmiterea sa la a II etapă a examenului de calificare în profesia de avocat este ilegală, ca fiind contrară art. 42 alin. (5) din Legea cu privire la avocatură.

De asemenea, consideră că, hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 23 din 17 noiembrie 2014 privind respingerea contestației sale asupra hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 22 din 17 noiembrie 2014 este ilegală, ca fiind contrară legii și procedurii stabilite și, anume, contrară pct. 56 din Statutul profesiei de avocat și art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea

Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede examinarea contestației ca și un „recurs efectiv”.

Relevă că, prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 20 din 03 noiembrie 2014 a obținut o speranță legitimă precum că, după trecerea examenului, va exercita profesia de avocat și va obține remunerație din această activitate.

Menționează că, prin organizarea neconformă a examenului de calificare în profesia de avocat i-au fost încălcate dreptul la muncă prevăzut de art. 43 din Constituția RM și dreptul la proprietate prevăzut de art. 45 din Constituția RM.

Susține că, dreptul de a accede în profesia de avocat și dreptul la o remunerație profesională reprezintă în sine un interes patrimonial numit de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale „speranță legitimă”, care cade sub protecția art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Solicită anularea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 23 din 24 noiembrie 2014 în partea respingerii contestației sale privind rezultatele I etape (proba scrisă) a examenului de calificare în profesia de avocat din 10 noiembrie 2014, cu recunoașterea ca fiind susținută de către el a I etape (proba scrisă) a examenului de calificare în profesia de avocat din 10 noiembrie 2014 și anularea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 22 din 17 noiembrie 2014 în partea respingerii aprobării rezultatelor candidatului Ion Munteanu la I etapă (probă scrisă) a examenului de calificare în profesia de avocat asupra hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, cu recunoașterea susținerii de către el a examenului de calificare în profesia de avocat și punerea executării hotărârii în cauză în sarcina Ministerului Justiției.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015 s-a respins acțiunea ca fiind nefondată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin aplicarea art. 20, 40 alin. (3) lit. b), 42 alin. (5), 43 alin. (3) și (4) din Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură și art. 27 alin. (13) din Statutul profesiei de avocat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de Ion Munteanu și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 11 martie 2016, Ion Munteanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au aplicat o lege, care nu trebuia să fie aplicată și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Menționează că, instanțele judecătorești nu au elucidat toate circumstanțele de fapt ale pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Ion Munteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au aplicat o lege, care nu trebuia să fie aplicată și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată nu pot fi reținute, deoarece nu reflectă încălcările concrete ale normelor de drept material admise de instanțele judecătorești la soluționarea pricinii.

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești nu au elucidat toate circumstanțele de fapt ale pricinii, deoarece în speță, instanțele judecătorești s-au călăuzit de art. 238 alin. (2) și 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă și corect au determinat circumstanțele pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul Ion Munteanu nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Munteanu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ion Munteanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan